

Sygn. akt I ACa 459/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Dariusz Rystał (spr.)
Sędziowie:	SSA Danuta Jezierska SSO del. Wiesława Buczek-Markowska:

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Beata Waclawik

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2013 r. na rozprawie w Szczecinie

sprawy z powództwa A. F.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w M. , Wspólnocie Mieszkaniowej nieruchomości przy ulicy (...) w S.

z udziałem interwenienta ubocznego (...) Spółki Akcyjnej w W. po stronie pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej nieruchomości przy ulicy (...) w S.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 28 lutego 2013 r., sygn. akt I C 648/12

p o s t a n o w i a:

I. umorzyć postępowanie apelacyjne,

II. nie obciążyć powódki kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSO del. W. Buczek-Markowska SSA D. Rystał SSA D. Jezierska

Sygn. akt I ACa 459/13

UZASADNIENIE

Powódka A. F. pozwem z dnia 6 marca 2009 r. wniosła przeciwko pozwanym (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. oraz Wspólnocie Mieszkaniowej przy ul. (...) w S. o zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwoty 75.445 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 stycznia 2009 r., a ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów opłaty skarbowej i kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. w odpowiedzi na pozew z dnia 30 kwietnia 2009 r. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwana Wspólnota Mieszkaniowa przy ul. (...) w S. w odpowiedzi na pozew z dnia 14 maja 2009 r. również wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej Wspólnoty kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pismem z dnia 18 czerwca 2009 r. (...) S.A. w W. przystąpił do niniejszego postępowania w charakterze interwenienta ubocznego po stronie pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...), w S., żądając oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powódki na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy w Szczecinie wyrokiem z 28 lutego 2013 r. zasądził od pozwanej (...) spółka z o.o. w M. na rzecz powódki A. F. kwotę 55.445 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12 stycznia 2009 r. do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie powództwo oddalił i orzekł w przedmiocie kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy w swoim pisemnym uzasadnieniu wskazał ustalony przez siebie stan faktyczny oraz jego prawną ocenę.

Skuteczną apelację od powyższego wyroku złożyła powódka zaskarżając go w części to jest:

- w punkcie I w części, w jakiej Sąd nie orzekł o odpowiedzialności pozwanej ad. 2 solidarnie z pozwaną ad. 1,
- w punkcie II w części, w jakiej Sąd oddalił powództwo w stosunku do pozwanej ad. 2 do wysokości kwoty 55.445 zł,
- w punkcie III w części, w jakiej Sąd nie orzekł o odpowiedzialności pozwanej ad. 2 solidarnie z pozwaną ad.1.

Powyższemu wyrokowi zarzuciła naruszenie przepisów prawa procesowego, mające istotny wpływ na wynik sprawy, to jest:

1) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego, wyrażający się w niewyciągnięciu wniosków z faktu, że kątowniki, przytrzymujące szybę, która spadła na powódkę, były skorodowane, podczas gdy Sąd powinien był wyciągnąć z tego faktu wnioski, że nie tylko pozwana spółka, ale także pozwana Wspólnota Mieszkaniowa ponosi odpowiedzialność za zdarzenie, gdyż w łańcuchu przyczynowym, prowadzącym do zdarzenia, zaistniały co najmniej dwa czynniki: zaniedbanie pozwanej Wspólnoty w zakresie prawidłowego osadzenia szyby, mimo jej obowiązku utrzymania budynku w należyтым stanie oraz przystąpienie do prowadzenia prac budowlanych przez (...) sp. z o.o. mimo braku należytego zabezpieczenia terenu prowadzonych prac,

2) art. 328 § 2 k.p.c. poprzez nieodniesienie się w uzasadnieniu wyroku do zarzutu powódki ponoszenia przez pozwaną Wspólnotę Mieszkaniową odpowiedzialności na zasadzie winy;

oraz naruszenie przepisów prawa materialnego, to jest:

1) art. 415 k.c. poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji błędne przyjęcie, że brak podstaw do przyjęcia odpowiedzialności Wspólnoty Mieszkaniowej na zasadzie winy, podczas gdy z poczynionych ustaleń wynika, że kątowniki przytrzymujące szybę, która spadła na powódkę, były skorodowane, a zatem pozwana Wspólnota ponosi odpowiedzialność z tytułu nieutrzymywania budynku w należyтым stanie,

2) art. 434 k.c. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że powierzenie remontu budynku profesjonalnemu przedsiębiorcy wyłącza odpowiedzialność samoistnego posiadacza budynku z tytułu oderwania się części budowli, podczas gdy prawidłowa wykładnia tego przepisu powinna być taka, że odpowiedzialność podmiotu prowadzącego prace remontowe nie wyłącza odpowiedzialności samoistnego posiadacza budynku na zasadzie ryzyka,

3) art. 652 k.c. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że przekazanie wykonawcy terenu robót na podstawie umowy o roboty budowlane wyłącza odpowiedzialność inwestora na zasadzie ryzyka, podczas gdy prawidłowa wykładnia tego przepisu powinna być taka, że wywiązanie się z obowiązku inwestora polegającego na protokolarnym przekazaniu terenu wykonawcy nie wyłącza jego odpowiedzialności na zasadzie ryzyka z powodu oderwania się części budowli.

Wskazując na powyższe zarzuty powódka wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie solidarnie od obojga pozwanych kwoty 55.445 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12.01.2009 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie solidarnie od obojga pozwanych na rzecz powódki zwrotu całości poniesionych kosztów postępowania.

W uzasadnieniu podała rozwinięcia swojego powyższego stanowiska.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 26 września 2013 roku pełnomocnik powódki oświadczył, że cofa wniesioną przez siebie apelację.

Będący na rozprawie pełnomocnik pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) w S. oświadczył, że nie wnosi sprzeciwu co do cofnięcia apelacji i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Z kolei pełnomocnik interwenienta ubocznego (...) S.A. w W. podał, że zrzeka się kosztów.

Zgodnie z regulacją art. 391 § 2 k.p.c. w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Przyjmuje się, że cofnięcie apelacji nie podlega kontroli sądu na zasadzie odpowiedniego stosowania art. 203 § 4 k.p.c., nie wymaga też zgody (zezwolenia) strony przeciwnej.

Również Sąd Najwyższy w swojej uchwale z 29 maja 2000 r., sygn. III CZP 6/00 przyjął, że cofnięcie apelacji nie podlega kontroli sądu.

W świetle powyższego Sąd Apelacyjny był związany cofnięciem apelacji i nie mógł kontrolować tej czynności procesowej, jest to bowiem wynikająca z zasady dyspozycyjności (rozporządzalności) akceptacja autonomii woli skarżącej powódki.

Mając na uwadze powyższe okoliczności sąd drugiej instancji umorzył postępowanie apelacyjne.

Natomiast w oparciu o art. 102 k.p.c. nie obciążył powódki kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Jak przyjął Sąd Najwyższy w swoim postanowieniu z 14 lutego 2013 roku, sygn. II CZ 185/12, to zastosowanie art. 102 k.p.c. nie wymaga wniosku przegrywającego.

Zgodnie z powyższym przepisem w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może m.in. nie obciążać strony przegrywającej w ogóle kosztami.

Regulacja ta ustanawia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu; jest rozwiązaniem szczególnym, nie konkretyzuje ona pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych, pozostawia ich kwalifikację, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności danej sprawy, sądowi.

Sąd Apelacyjny mając na uwadze szczególny charakter sprawy, związany z przedmiotowym zdarzeniem, przebieg całego postępowania, jak również dane dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony powodowej uznał, że w stosunku do niej zaszły okoliczności wypadku szczególnie uzasadnionego.

W. Buczek – Markowska D. Rostał D. Jezierska